

ОБРАВЕЦЪ

Детски вестник за здравно възпитание, предпаз на медицина и здрав живот

Аб. абонемента 14 дн. заплата 3 л. в месец.
Ва вестникът издава
На работни дни от 9 ч. до 12 ч.
в края на месец.

ИЗДАВА МЕСЕЧНО ПРЕЗ УЧЕБНАТА ГОДИНА ВЪВ 10 БРОЯ
Гл. редактори: Д-ръ Н. СЛАВЧЕВ — член, по адрес: детски болница
Редатори-отговорници: Царевна Дръ Станева
София, 1. Сараяна 18 и вг. Пощ. чл. № 1413. Тел. 3-73-27.

Издание в аржентинския и други
де части. Адрес: Булевард М. 3441 и
г. У. 1812 и вг. Д. 2008 от 20. У. ч. г. от. Може
вс. № 1013245. 17. У. 1823 н. н.

Сътрудничат именити наши детски писатели, д-кари,
педагози, художници, композитори и учители

Във "Здравец" е член на "Благ. журнал. друж. — София", съ-
трудничател, издава съ вестник № 2938 от 20. У. ч. г. от. Може
на всички работни и празнични дни

Колко хубаво
е край морето

СЛЪНЧЕВИ ДЕЦА

Слънцето е най-моцната сила, която движи колелото на земята животно. То изграща съвѣтна и топлина върху земята колбо и събужда встана живината и всѣка тревичка къмъ живота и труда. Слънчевѣт лъчи натрупватъ своята неизчерпаема сила въ растенията, отъ какждо човѣка и животинѣт ги поглъщатъ, чрезъ храната си. Безъ слънце растенията и хората ставатъ бледи, немощни, боледуватъ и по-скоро умираатъ. Въ месецитъ, когато слънцето е скрито задъ облаци и мъгли, болестнитъ се увеличаватъ. Презъ лѣтото животворнитъ слънчеви лъчи убиватъ микробитъ, пречистватъ въздуха и водата и засилватъ кръвната на човѣка.

Когато се правятъ слънчево-въздушни бани, кожата потпява, защото се натрупа въ нея едно казифо вещество, наречено **кожата пигментъ**. То е слънчева сила, която увеличава борбената способност на кожата за борба съ болеститъ. Здравенатъ трѣбва да свивнатъ презъ лѣтото да не се обличатъ съ дебели дрехи, а да излагатъ кожата си на слънцето и въздуха.

Въ плодоевѣт и зеленчуцивѣ е натрупана неизчерпаема слънчева сила! Здравенатъ трѣбва да се хранятъ изобилно съ **тѣх слънчеви хранѣ!**

На полето има много слънце и чистъ въздухъ. Едини отъ децата ще трѣбва да помагатъ на родителитъ си, като работятъ на нивата или въ градината. Тѣ ще иматъ двойна полза — ще заживятъ тѣлото си и ще увеличатъ производството на земята си.

Други ще идватъ да плуватъ на морето или въ планината, ще играятъ и ще се жпкватъ въ въздуха, слънцето и вода. Тѣ ще прекаратъ лѣтнитъ дни много приятно и ще подобритъ здравето си, като ще натрупатъ слънчевата енергия въ кожата си и кръвната си. Нека не се забравятъ и книгитъ, които хранятъ пкъ душата и обогатяватъ мозъка съ знания.

Обонете слънцето, мили деца, и ще станете здрави, силни и добри. Станете слънчеви деца!
Здравѣйте!
ЧИЧО ЗДРАВЕЦЪ

Д. Марчевски

ЦАРИЦА ПРОЛЕТЪ

Въ стаята бѣше шумно и весело. Презъ отворенитъ прозори слънцето обляво лѣвше съвѣтна. Учителката усмихнато гледаше на децата.

— Седнете!
Никои не искаше да слуша.

— Ластовичка! Виека, ластовичка!
Отново насмиваха. Учителката се намери до прозора и в по-високо гласъ.

— Погледете, какво бѣло облява е казвало на Буковекъ! Мисяе бѣ край това облаче е предстѣла тази суринка царина Пролетъ съ колесницата си!

— Какъ?
— Царина пролѣт! Обещава ни приказка. Слушайте!

— Дълга и страшна бѣше земата. Денъ и нощъ фучеше тѣх, разсирѣваха надъ земурѣната земя. Скъпана се рунуенитъ рикнитъ, попукаха се отъ студъ дърветата въ гората. О, какво силно вѣшали тѣ, лютава земя, какъ очнитъ на хахаха бедни! Колко жалко... Но ето, погледа най-после краватъ на вѣтрото шарпето. Презъ едно утрѣ,

когато слънцето се мжкеше да пробие облаци, за да стои земата, изъ въздуха се повнесе човѣкъ лѣвъ. Седна се змната, направи отрупа съ сѣвъ вѣдак и се огледа няколко.

— Кой сие да се разкохна изъ моемо царство? — зашета тѣ изпознати невидимъ господаря.

Но той не се уплаши. Полеътъ право срещу негъ, погали намереното и лице, и отъ освѣжението некаже се отровна да голяма жага.

И следъкъ, крогъкъ гласъ прехетъ ноемого!

— Азъ съмъ южнѣкъ! Иза да очисте пътя на нашата съвѣтна царина, която скоро ще дойде!

Дочува това дърветата и радостно показата клонъ, доуто го вричатъ, доуто го слышатъ, което показа засѣбно оно изнадъ единъ облакъ. Разсидри се змната, разтърси сивката коса и метна върху земята ново бѣло рие. Но така бѣше тази рика скоро се прозира. Южнѣкътъ ларво върхеше своята работа. Той провикна подъ

МАЙ

Какъ всичко май познави,
градини и полъ!
Горитъ, планинитъ
и цѣлата земя!

— Елате, — днесъ е празникъ,
на всички цѣта:
тѣй шесне май и малка
засивнитъ деца.

И следъкъ дѣкъ разливатъ
уханнитъ цѣта;
сърчатъ се опиватъ
отъ слънце съвѣтна!

Какъ плавно е моемо
съсъ весели аша,
какъ смѣ се небоето
и цѣлата земя! ...
Клара Марго

ДЕТСКА РАДОСТЪ

Скъпанъ пътъ не е вървѣла,
наша хичъ не е дѣла,
надъ морета, океани,
надъ полета и балкани.

И започна да маршеда,
та домѣтъ си да поарежда,
да предѣта, да вървокра,
тази спретната бѣрбока.

Д. Антонова

Ластовичка

— Хей здравѣте, шомъ зарече
къмъ гилзото се левтече,
продѣната хубавина,
първата ластовина.

Внимание г-да настоятели!
Този брой е ДВОЕНЪ и струва 2 лева,
а не 1 левъ

всѣко малчѣ, погали всѣко
клокче. Видѣ змната, че не ше
може да устои, разпалка се отъ
любъ и побърза да побѣга въ
кажде далече на северъ. А з-
мента въздхна облочена и ка-
то лека изгаса се повнесе не-
позната въздушна изъ въздуха.
Разбухна се цѣлѣната и трина-
тъ, надува се палкитъ по клон-
четата на дърветата.

— Бързайте, бързайте!
— поднажеше ги южнѣкът и ду-
до крѣпостенно изъ полъ и го-
ри. Бързайте, че нашата царина
скоро ще пристигне!

Презъ едно рано утрѣ, ко-
гато слънцето расина азвяти
лѣкъ надъ току съ пробудена-
та отъ своя зѣлка земя, изъ
въздухъ се повнесе гласъта на
южнѣкъ:

— Иза ноемо шарпа, при-
гответе се да в пострешете!

— Иза, иза царина пролѣт!
— ивни гласъ курчалѣта, въз-
мале се високо въ ширинето.

И тъй, далеко отъ глѣ,
пълавъла се върху само съла-
чене лѣчи, летѣше насамъ шир-
тата колесницата. Дѣе ластовичка
тетѣлка колесницата, и рой гл-
зи и е в е в е в е в е в е в е в е в
в в в в в в в в в в в в в в в в в
А вѣтре, въ самата колесница,
седѣше прекрасната девока.
Сини като слънеча въ гората

бѣха нейнитъ очи, маргаритки
— забѣтъ й. На бутѣтъ й плаче-
та възвѣли малко. Цѣлѣтъ на
плъванитъ нивна бѣла дренѣтъ
й. Синѣтъ въ своята усмишка,
тъ простъ, бѣлосивѣна рѣде
и гласѣтъ й, следъкъ като гла-
са въ слънечето, шомъ бѣ ка-
звало на нейното рамо, про-
звѣтѣ:

— Да стѣпанъ надъ полето!
Ластовичката отпусната връш-
ка. Колесницата полетѣ ниско
надъ полето, и шарпета се из-
прави, разтърси бѣлосивѣна
дрѣка и отново прозвуча гласъта
й — следъкъ и осмѣи:

— Цѣлѣте цѣлѣтеца, цѣлѣте
дървѣта, заречеце земята!

И тъй, презъ ягадѣтѣ тѣ ми-
на, цѣлѣтѣ констракѣ поля и
градини, дървѣта и зрѣсти.

И отново прозвуча гласъта
на шарпета:

— Тѣ, слънечѣтѣ, тѣ кукувичѣ,
и вие всички южни птички,
летѣте надъ полета, вие сте
гориѣтѣ, жосете благаѣ вѣстъ
за нова пролѣт!

Харикна слънечето отъ рамо
на шарпета, полетѣ ку-
кувичѣта къмъ гората, полетѣ-
тъ следъ негъ орѣкъ птички и
селѣсѣта въздуха съ своитъ
пѣсни.

И шарпета летѣше все по-
нататъкъ.

— Здравѣте, орѣкъ! — по-
здравѣтѣ тѣ слънца, забѣтъ ра-
мѣтѣ рѣковатѣ прѣстѣ. — Зар-
нѣтъ, очарѣтъ Зарѣнѣтъ зора
на багроденитѣ трѣтъ!

И все по-нататъкъ летѣше ца-
ринѣта надъ полето и градо-
воде надѣваше въ всѣка колѣба,
попукаше на всѣко прожорѣ,
усмихнаше се на всички, владе-
ше бодростъ и радостъ въ сѣр-
дцата на малѣи и старѣ. А ко-
гато свърши своята работа, тѣ
лишаша нагоре съвѣта, лѣче-
чарѣта — и като малко бѣло
облаче се стопи въ бистро-
то небе...

Учителката малка и отвори
погледа презъ отворения про-
зорѣтѣ настрѣкъ къмъ Буковекъ.
Делѣта адитѣла гласѣ, слыше
да идватъ малкото бѣло обла-
че, което се стопиа надъ лѣчи-
тъ на пролѣтитъ слънце.

Подъ стрѣлата на срещната
кажда завурчѣлаха ластовички.

Годината
привърши.
Платете си
абонемента!